

Publicerad 2024-02-18 14:20 av Taleptox

ur Horisontens hjärta

I det förflutnas arkiv

Framtiden pockar på

För en ödmjuk man

Det förflutna ansåg han

Innehöll ingenting av värde!

Han var självsäker när han var yngre

Och tyckte han visste vad han gjorde

Nu när han blivit äldre vet han inte

Längre vad han håller på med

När han insett sin egen dödlighet!

Till vardags spelar han

Biljard och dricker öl

Nu när han gått i pension

Har han slutat jobba

På en stålindustri

De få minnen han har kvar undviker

Ofta sitt eget liv

Han är alltför upptagen

Av vad andra har gjort!

I det förflutnas arkiv

Han spenderar delar av dagen

Framför en dator och bildskärm

Emellan att sköta om sitt hem

För att förkovra sig i historia

Och ta igen det han inte hade

Tid för när han var yngre

När han inte spelar biljard och tar en öl

På favorit puben inne i staden

Livet det lunkar på långsammare

Numera än när han var yngre

Och hade fullt upp

Med jobb och familj

Hans barn är utflyttade och vuxna

Sedan länge och han har

Tappat kontakten med dem

Och har inte sett dem på 40 år!?

Han vet inte längre ens vad de heter!?

Eller var de bor??

Exhustru och barnen flyttade till en annan stad

Inkognito för många år sedan

Han har svårt med sitt minne

och har blivit glömsk

En natt somnar han in bara 67 år

Och blir själv en del

Av det förflutnas arkiv

Taleptox Skrev

Den 20240218

<+>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taleptox med Poeter.se id #224224 innehar upphovsrätten